

U 15/2013 rd

**Statsrådets skrivelse till riksdagen om ett förslag till
Europaparlamentets och rådets förordning (*ändring av
kontrollförordningen*)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen
översänds till riksdagen Europeiska kommis-
sionens förslag av den 18 januari 2013 till
Europaparlamentets och rådets förordning
om ändring av rådets förordning (EG) nr

1224/2009 om införande av ett kontrollsy-
stem i gemenskapen för att säkerställa att be-
stämmelserna i den gemensamma fiskeripoli-
tiken efterlevs samt en promemoria om för-
slaget.

Helsingfors den 4 april 2013

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Överinspektör Maija Mela

Jord- och skogsbruksministeriet

PROMEMORIA
26.3.2013EU/2013/0557
COM(2013) 9 final

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1224/2009 OM INFÖRANDE AV ETT KONTROLLSYSTEM I GEMENSKAPEN FÖR ATT SÄKERSTÄLLA ATT BESTÄMMELSENA I DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN EFTERLEVS (RÅDETS KONTROLLFÖRORDNING)

1 Allmänt

Europeiska kommissionen lämnade den 18 januari 2013 till Europaparlamentet och rådet ett förslag om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (rådets kontrollförordning) (COM(2013) 9 final). Förslaget baserar sig på artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förslaget syftar till att identifiera de befogenheter som tilldelats kommissionen i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och klassificera dem som delegerade befogenheter (artikel 290 i EUF-fördraget) eller genomförandebefogenheter (artikel 291 i EUF-fördraget). Dessutom ska vissa bestämmelser anpassas till förfarandet för beslutsfattande i EUF-fördraget.

Genom rådets förordning (EG) nr 1224/2009 upprättades ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Sakkomplexet omfattar bestämmelser om tillträde till vatten och allmänna krav på användningen av akvatiska resurser, fiskekontroll, kontroll av tekniska åtgärder, kontroll av saluföringen, övervakning, inspektioner och de förfaranden som följer på dem, verkställighet, kontrollprogram, bedömningar och kontroll som kommissionen verkställer,

åtgärder genom vilka man säkerställer att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter när det gäller den gemensamma fiskeripolitiken, kommissionens rätt att få uppgifter samt om medlemsländernas skyldighet att samarbeta och rapportera till kommissionen.

Förordningen utfärdades innan Lissabonfördraget trädde i kraft och omfattar flera vittomfattande och delvis ospecificerade bestämmelser där kommissionen ges befogenhet att genom ett kommittéförfarande utfärda närmare bestämmelser om vissa sakkomplex. I alla bestämmelser om bemyndigande nämns inte att ett kommittéförfarande ska tillämpas. I förslaget har kommissionen gått igenom varje bemyndigande och föreslår att det ersätts genom ett bemyndigande att anta delegerade akter eller ett bemyndigande att anta genomförandakter. I förslaget ingår också sådana genomförandebefogenheter som tilldelas kommissionen där det inte anges att ett kommittéförfarande ska tillämpas. I många fall föreslår kommissionen att man tar i bruk både befogenheter att anta delegerade akter och befogenheter att anta genomförandakter. Med stöd av de gällande bestämmelserna om bemyndigande i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 antogs den 8 april 2011 kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011, i vilken det bestäms om nästan alla de frågor som kommissionen enligt detta förslag bemyndigas att anta antingen genom en delegerad akt eller genom en genomförandakt.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

2.1 Tilldelande av genomförandebefogenheter - kravet på enhetliga villkor för genomförande (artikel 291 i EUF-fördraget)

Enligt artikel 291 i EUF-fördraget ska kommissionen, om enhetliga villkor för genomförande av rättsligt bindande akter krävs, tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter. Kravet på enhetliga villkor för genomförandet gäller enligt ändringsförslag 5 i kommissionens förslag de frågor som räknas upp nedan. Förteckningen följer i stor utsträckning rubrikerna för de artiklar i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 som avser den frågan.

- fiskelicenser,
- fisketillstånd,
- fartygsövervakningssystem,
- omräkningsfaktorer för att omräkna lagrad och beredd fisks vikt till levande vikt,
- ifyllande och inlämnande av loggböcker om de inte är delegerade akter,
- metoder för provtagningsplaner för fiskefartyg som inte omfattas av loggbokskrav,
- fyllande och inlämnande av omlastningsdeklarationer om de inte är delegerade akter,
- ifyllande och inlämnande av landningsdeklarationer,
- metoder för provtagningsplaner för fiskefartyg som inte omfattas av kraven på landningsdeklarationer,
- formaten för överföring till kommissionen av uppgifter om fångster och fiskeansträngningar,
- stängningen av ett fiskeri av kommissionen,
- korrigering av åtgärder om kommissionen stänger ett fiskeri,
- kontroller av medlemsstaternas fiskerikapacitet,
- certifiering av maskineffekten och den fysiska kontrollen av maskineffekten,
- metoder för provtagningsplaner för kontroll av maskinstyrkan,
- kommissionens godkännande av kontrollplaner i utsedda hamnar,
- beräkningen av tröskelvärden för fångster för realtidsstängning,
- realtidsstängningar,

- fastställandet, anmälan och utvärderingen av provtagningsplanerna för fritidfiske,
- informationen till konsumenter om fiskeri- och vattenbruksprodukter,
- kommissionens godkännande av provtagningsplaner, kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram för vägning,
- metoderna för provtagningsplaner, kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram för vägning,
- avräkningsnotornas innehåll och format,
- övervakningsrapporternas format,
- inspektionsrapporter,
- den elektroniska databasen för att ladda upp inspektions- och övervakningsrapporter,
- upprättandet av en förteckning över unionsinspektörer,
- fastställandet av mängder som en korrigering åtgärd vid uteblivna rättsliga förfaranden från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens sida,
- pricksystem för allvarliga överträdelser om de inte är delegerade akter,
- fiskerier som är föremål för särskilda kontroll- och inspektionsprogram,
- förlängning av en period för att till kommissionen vidarebefordra resultaten av en administrativ undersökning,
- upprättandet av en åtgärdsplan om en medlemsstats kontrollsystem uppvisar oegentligheter eller brister,
- tillfälligt avbrytande och indragning av unionens ekonomiska stöd,
- stängning av fiskeri på grund av bristande överensstämmelse med målen för den gemensamma fiskeripolitiken,
- avdrag från kvoter,
- avdrag från fiskeansträngningar,
- avdrag från kvoter på grund av bristande efterlevnad av reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken,
- tillfälliga åtgärder, om medlemsstaternas åtgärder undergräver bevarande- och förvaltningsåtgärderna eller hotar det marina ekosystemet,
- kommissionens godkännande av nationella planer för genomförandet av systemet för datavalidering,
- analys och granskning av uppgifter (information som har inhämtats i samband med kontrollåtgärder),

- utveckling av gemensamma normer och förfaranden så att kommunikationen blir transparent,

- drift av webbplatser och webbtjänster,
- innehållet i och formatet på medlemsstaternas rapporter om tillämpningen av denna förordning.

I artikel 291.2 i EUF-fördraget sägs det att om enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter krävs, ska kommissionen eller, i särskilda fall, rådet tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter. Vid tillämpning av punkt 2 ska Europaparlamentet och rådet, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i förväg fastställa allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Bestämmelser om reglerna och principerna har utfärdats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

I rådets förordning (EG) nr 1224/2009 kan kommissionen identifiera 43 fall där kravet på enhetliga villkor för genomförande enligt artikel 291 i EUF-fördraget blir tillämpligt. Merparten av genomförandebestämmelserna i förslaget gäller de allmänna reglerna och principerna för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Kontrollen sker genom iakttagande av granskningsförfarandet enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011. I förslaget ingår emellertid bestämmelser där det föreslås befogenhet för kommissionen att anta genomförandebestämmelser utan sådan kontroll från medlemsstaternas sida.

Sådana bestämmelser finns exempelvis i ändringsförslag 31, där det föreslås att artikel 54.1 i kontrollförordningen ändras så att kommissionen genom genomförandeakter får besluta att ett område tillfälligt ska stängas på grundval av information som visar att ett tröskelvärde för fångster har nåtts om kustmedlemsstaten själv inte har genomfört en sådan stängning. Också i artikel 102 i förordningen, som gäller situationer där kommissionen begär information om det nationella genomförandet av kontrollförordningen eller upptäcker oegentligheter i det nationella genomförandet, föreslås det befogenhet för

kommissionen att anta genomförandeakter utan någon kontroll från medlemsstaternas sida i fråga om den förlängda tidsfrist som ska ges den berörda medlemsstaten och den handlingsplan som kommissionen ska upprätta tillsammans med medlemsstaten. På samma sätt föreslås i artikel 104 en bestämmelse om genomförandebefogenheter som inte innefattar en hänvisning till tillämpningen av förordning 182/2011. Artikeln gäller situationer där kommissionen stänger ett fiskeri när medlemsstaten inte fullgör sina skyldigheter i fråga om genomförandet av en flerårig plan.

I artikel 105 finns bestämmelser om avdrag från medlemsstaternas kommande kvoter om kommissionen konstaterar att en medlemsstat har överskridit den kvot som har tilldelats den. I förslaget föreslås bestämmelser om att man vid avdrag från kvoterna i vissa fall ska tillämpa granskningsförfarandet enligt artikel 5 i förordning 182/2011 och i vissa fall inte. Ett motsvarande förfarande föreslås i artikel 106, som gäller avdrag från en medlemsstats fiskeansträngning om kommissionen har konstaterat att medlemsstaten har överskridit den fiskeansträngning som den har tilldelats. I artikel 107 bestäms det om situationer där det görs avdrag från medlemsstaternas kvoter på grund av bristande efterlevnad av reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken. Om en medlemsstat inte följer bestämmelserna om bestånd som omfattas av fleråriga planer och detta kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av dessa bestånd får kommissionen göra avdrag från medlemsstatens kvot. I samma artikel föreslås det att kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter när det gäller medlemsstaternas tidsfrist för att visa att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt, det material som ska ingå i medlemsstaternas svar och fastställandet av de mängder som ska dras av.

I de flesta ändringsförslag som avser de artiklar som refereras ovan handlar det om att man till de befintliga befogenheterna fogar ett omnämnande av att det rör sig om en genomförandeåtgärd.

Artikel 108 föreslås bli ersatt med en artikel som gäller tillfälliga åtgärder, i vilken det föreslås, utan hänvisning till förordning (EU) nr 182/2011, att kommissionen ska ha rätt att

anta tillfälliga genomförandeakter om åtgärder som ska tillämpas under högst sex månader. Åtgärderna får inbegripa bl.a. tillfälligt fiskestopp för fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg och förbud att saluföra fångster från dessa fartyg. Förteckningen omfattar åtta punkter. Enligt den gällande artikeln får de berörda medlemsstaterna hänskjuta kommissionens beslut till rådet som med kvalificerad majoritet får fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs. Någon hänvisning till förordning (EU) nr 182/2011 finns inte heller i den ändring som föreslås i artikel 114 enligt vilken kommissionen genom genomförandeakter får utarbeta gemensamma normer och förfaranden för att se till att kommunikationen mellan medlemsstaterna själva och mellan medlemsstaterna, det organ som kommissionen utsett och kommissionen blir transparent.

2.2 Befogenhet att anta delegerade akter (artikel 290 i EUF-fördraget)

I artikel 290.1 i EUF-fördraget bestäms det att det genom en lagstiftningsakt till kommissionen kan delegeras befogenhet att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten.

Kommissionen föreslår att den för utvecklandet av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1224/2009 ska ges befogenhet att anta delegerade rättsakter i följande frågor:

- undantaget för vissa kategorier fiskefartyg från kravet på förhandsanmälan,
- undantaget för vissa kategorier fiskefartyg från kravet på ifyllande och inlämnande av omlastningsdeklarationer,
- beslutet om att medlemsstater kan få överföra registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning till kommissionen på ett annat sätt och med annan regelbundenhet,
- antagandet av bestämmelser om att det ombord ska finnas en stuvningsplan över beredda fiskeriprodukter,
- definitionen av tröskelvärden för fångster för realtidsstängning,

– ändringen av de avstånd med vilka fiskefartyg måste ändra position när de överträder ett tröskelvärde för fångster,

– ändringen av tröskelvärdet under vilket fiskeriprodukter är undantagna från regler om spårbarhet,

– ändringen av tröskelvärdet under vilket fiskeriprodukter är undantagna från regeln om första försäljning,

– undantaget från kravet på att lämna in avräkningsnotor för fiskeriprodukter som landats av vissa kategorier fiskefartyg,

– ändringen av tröskelvärdet under vilket fiskeriprodukter är undantagna från kravet på ifyllandet av en avräkningsnota,

– fastställandet av fiskerier som omfattas av särskilda kontroll- och inspektionsprogram,

– beslutet om att medlemsstater efter pilotprojekt kan få överföra uppgifter till kommissionen på ett annat sätt och med annan regelbundenhet,

– prickar som tilldelas vid allvarliga överträdelser och hur de påverkar fiskelicensens giltighet,

– olagligt fiske under den tid som fiskelicensen är indragen.

Det föreslås att befogenheten att anta delegerade akter ska ges på obegränsad tid. Befogenheten ska när som helst få återkallas av Europaparlamentet eller rådet. En delegerad akt föreslås få träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

2.3 Andra behov av anpassning av förordning (EG) nr 1224/2009 som föranleds av Lissabonfördraget

Kommissionen föreslår att följande bestämmelser i förordning (EG) nr 1224/2009 omarbetas:

- definitionen av ett område med fiskebegränsning (artikel 4.14),

- införande av ny teknik (artikel 13),
- skyldigheten att låta vissa fiskefartyg omfattas av rapport om fiskeansträngningen (artikel 28),
- antagandet i varje flerårig plan av ett tröskelvärde för fångster över vilket en utsedd hamn eller en plats nära land måste användas samt hur ofta överföring av uppgifter ska ske (artikel 43 och 45),
- fastställandet av områden med fiskebegränsning och av den dag då vissa kontrollskyldigheter för dessa områden blir obligatoriska (artikel 50),
- särskilda förvaltningsåtgärder med avseende på fritidsfisket, exempelvis fisketillstånd och fångstdeklarationer (artikel 55),
- inrättandet av ett kontrollobservatorssystem (artikel 73).

I de föreslagna ändringarna handlar det närmast om man bör beakta bestämmelsen om det ordinarie lagstiftningsförfarandet i artikel 289 i EUF-fördraget. I enlighet med det förfarandet antar Europaparlamentet och rådet på förslag av kommissionen gemensamt en förordning, ett direktiv eller ett beslut. När förordning (EG) nr 1224/2009 antogs hade Lissabonfördraget inte ännu trätt i kraft. Vid den tidpunkten räckte det därför att rådet antog kommissionens förslag till förordning. Ordalydelsen "om rådet beslutar det" ersätts med "om det beslutas så i enlighet med fördraget". I förslaget till definition av ett område med fiskebegränsning föreslås det emellertid att ett havsområde som rådet fastställt ska ersättas med ett havsområde som fastställts genom en rättsligt bindande unionsakt (artikel 4.14). Den föreslagna, nya definitionen utvidgar i betydande grad skalan av möjliga godkännandeförfaranden.

I förslaget föreslås det att de bestämmelser om spårbarhet i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 som gäller produkter som är undantagna från kraven på spårbarhet ska överföras till förordning (EG) nr 1224/2009. Genom ändringen överförs bestämmelserna till en författningsnivå som är lämpligare med hänsyn till deras karaktär. Samtidigt underlättas läsningen och förståelsen av förordningstexterna. Dessutom gör man det möjligt att anta delegerade akter också i fråga om definitionen av fiskeri- och

vattenbruksprodukter och i fråga om produkter som inte omfattas av spårbarhetskravet.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen

Förslaget grundar sig på artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt. Enligt bestämmelsen ska Europaparlamentet och rådet, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén, upprätta de bestämmelser som behövs för att uppnå målen för den gemensamma politiken för jordbruk och fiskeri. Förslaget hör till Europeiska unionens exklusiva befogenhet (artikel 3 i EUF-fördraget), vilket innebär att subsidiaritetsprincipen inte kan tillämpas.

4 Förslagets konsekvenser

Enligt meddelandet från kommissionen medför förslaget inga ytterligare utgifter för unionen. I första hand rör det sig om en indelning av befogenheterna i i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 i befogenheter att anta delegerade akter och befogenheter att anta genomförandekter samt om en precisering av befogenheterna. Förslaget har inga direkta ekonomiska eller administrativa konsekvenser för medlemsstaterna eller aktörerna.

Med stöd av de befogenheter som ingår i förordning (EG) nr 1224/2009 har kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 antagits, vilken medlemsstaterna är skyldiga att verkställa på samma sätt som rådets förordning. Kommissionens genomförandeförordning och verkställandet av den ökade medlemsstaternas och aktörernas administrativa och ekonomiska börda. Indelningen av de nuvarande befogenheterna i delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter inverkar dock inte på denna administrativa börda eller på de kostnader som uppstår på grundval av förpliktelserna i förordning (EU) nr 404/2011.

Fiskekontrollen och skyddet av marina resurser har direkt samband med varandra. Detta samband blir ännu starkare på områden där fiskbestånden är svaga. De betydande

fiskerationerna ser också unionens gemensamma rättsakter om fiskeri och fiskekontroll som en garanti för att aktörernas ställning är densamma i olika medlemsstater när det gäller den ekonomiska och administrativa börda som efterlevnaden av bestämmelserna medför. Detta förklarar sannolikt varför unionens lagstiftare har antagit och medlemsstaterna godkänt t.o.m. mycket detaljerade bestämmelser på unionsnivå.

Det är svårt att förutse hurdana rättsakter kommissionen kommer att anta i framtiden med stöd av befogenheterna i den anpassade förordningen av rådet (EG) nr 1224/2009. Antagligen kommer de principer och åtgärder som ingår i den föreslagna grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken att genomföras genom rättsakterna. Sannolikt kommer rättsakterna också att återspegla det aktuella tillståndet för de marina resurserna, den nivå på kontrollen som tillståndet kräver och de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordningarna (EG) nr 1224/2009 och (EU) nr 404/2011. I princip kan de rättsakter som antas i framtiden således leda till en ökning eller minskning av den administrativa och ekonomiska bördan jämfört med nu läget.

Förslaget bör beaktas vid beredningen av den lagstiftning genom vilken rådets förordning (EG) nr 1224/2009 genomförs nationellt.

5 Ålands behörighet

Enligt 18 § 16 punkten i självstyrelselagen för Åland har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om jakt och fiske, registrering av fiskefartyg och styrning av fiskerinäringen. Landskapet har också med stöd av 25 punkten lagstiftningsbehörighet i fråga om beläggande med straff och storleken av straff och med stöd av 26 punkten lagstiftningsbehörighet i fråga om utsättande och utdömande av vite samt användning av andra tvångsmedel inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet.

6 Den nationella behandlingen av förslaget och behandlingen av förslaget i Europeiska unionen

6.1 Nationell behandling

Utlåtanden om förslaget till förordning har begärts av inrikesministeriet, gränsbevakningsväsendet, justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Ålands landskapsregering, Trafiksäkerhetsverket Trafi, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland, Egentliga Finland, Sydöstra Finland, Österbotten, Kajanaland och Lappland, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Livsmedelsindustriförbundets Fiskindustriförening, Centralförbundet för Fiskerihushållning rf, Finlands yrkesfiskarförbund FYFF rf, Suomen Kalakauppiasliitto - Finlands Fiskhandlarförbund ry, Finlands Dagligvaruhandel rf, Finlands Fiskodlarförbund rf, Finlands naturskyddsförbund rf, Suomen Sisävesiammattikalastajat ry, Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation rf, WWF Finland och livsmedelssäkerhetsenheten vid jord- och skogsbruksministeriets livsmedelsavdelning.

Remissutlåtanden inlämnades av justitieministeriet, inrikesministeriet, Ålands landskapsregering, Trafiksäkerhetsverket (TraFi), finansministeriet, Landsbygdsverket, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Finlands Fiskodlarförbund rf, livsmedelssäkerhetsenheten vid jord- och skogsbruksministeriets livsmedelsavdelning samt av miljöministeriet.

Jord- och skogsbruksministeriet hade begärt att justitieministeriet särskilt tar ställning till huruvida befogenheter kan delegeras till kommissionen utan att medlemsstaterna kontrollerar utövandet av genomförandebefogenheterna och utan att man tillämpar rådets och parlamentets förordning (EU) nr 182/2011 (kommittéförfarandeförordningen). Justitieministeriets uppfattning om detta var att ordalydelsen i artikel 291 i EUF-fördraget inte förefaller utesluta en sådan tolkning att lagstiftaren har möjlighet att pröva huruvida medlemsstaternas kontroll behövs i den berörda frågan eller inte. Om lagstiftaren bedömer att det behövs kontroll från medlemsstaternas sida ska de allmänna regler och principer som nämns i artikel 291 och som fastställs i kommittéförfarandeförordningen iakttagas. Eftersom kommissionen redan i den gällande förordningen (EG) nr 1224/2009

ges behörighet att fatta beslut i de frågor som nämns i de ändringsförslag som det hänсыftas till föreslår kommissionen enligt justitieministeriets uppfattning närmast att de befintliga befogenheterna ska kompletteras genom ett omnämnande av att det rör sig om en genomförandeåtgärd. I de ändringsförslag som det hänсыftas till verkar det i huvudsak röra sig om enskilda beslut, och det förefaller att röra sig om sådant som kan betraktas som genomförandeåtgärder. Justitieministeriet anser inte att de befogenheter som föreslås för kommissionen i ändringsförslagen 31, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 och 60 är problematiska.

När det gäller delegeringen av lagstiftningsbefogenhet tog justitieministeriet ställning till följande ändringsförslag: ändringsförslag 3 (befogenhet att anta delegerade akter i fråga om bestämmelser om tillämpningen av fisketillstånden för små fartyg), ändringsförslag 33 (befogenhet att anta delegerade akter i fråga om fastställande av de fiskeri- och vattenbruksprodukter som ska omfattas eller inte omfattas av artikel 58 i förordning nr 1224/2009), ändringsförslag 42 (befogenhet att anta delegerade akter när det gäller skyldigheterna för aktören och befälhavaren vid inspektioner) och ändringsförslag 47 (befogenhet att anta delegerade akter i fråga om pricksystemet). Justitieministeriet instämde i jord- och skogsbruksministeriets försiktiga ståndpunkt i fråga om befogenheterna att anta sådana delegerade akter som gäller rättigheter som påverkar enskildas rättigheter och skyldigheter. I fråga om den 10 punkt som föreslås i artikel 58 framförde justitieministeriet att om syftet är att genom en förteckning förtydliga artikelns tillämpningsområde skulle det vara bra att precisera bemyndigandet. Om syftet däremot är att utvidga undantagen från kraven i artikeln bör det i själva artikeln allmänt föreskrivas om dessa undantag. Bemyndigandet i ändringsförslag 42 bör preciseras. Samtidigt bör man sträva efter att säkerställa att kommissionen genom de delegerade befogenheterna inte ges befogenhet att utvidga skyldigheterna för aktören och befälhavaren till den del som det inte har föreskrivits om grunderna för dessa skyldigheter i den grundläggande rättsakten. Bestämmelser om grunderna för pricksystemet bör utfärdas i den grundläggande rättsak-

ten, och kommissionen bör ges befogenhet att anta rättsakter med närmare bestämmelser om detta. Artikeln behöver förtydligas.

Inrikesministeriet ansåg i sitt utlåtande att det att unionsinspektörer fortfarande inte ska ha polisiära eller verkställande befogenheter utanför ursprungsmedlemsstatens territorium eller utanför de unionsvatten som faller under ursprungsmedlemsstatens överhöghet och jurisdiktion och att tjänstemän från kommissionen eller från det av kommissionen utsedda organet när de har utsetts till unionsinspektörer fortfarande inte ska ha några polisiära och verkställande befogenheter är befogat och kan understödjas.

Finansministeriet fäste uppmärksamhet vid att grunderna för och omfattningen av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter bör preciseras i högre grad vid den fortsatta beredningen av förslaget. Delegeringen av lagstiftningsbefogenheterna bör vara tidsmässigt begränsad. Vid anpassningen av kontrollförordningen bör medlemsstaternas nationella särdrag beaktas så att förordningen kan genomföras på ett ändamålsenligt och kostnadseffektivt sätt och inom utgiftsramen för jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Finansministeriet ansåg det vara viktigt att jord- och skogsbruksministeriet bereder ett preciserat förslag till Finlands ståndpunkter för den fortsatta beredningen av ärendet, med vilka avsikten är att säkerställa att den anpassade kontrollförordningen är så ändamålsenlig som möjligt ur Finlands synvinkel och att den kan tillämpas med kostnadseffektiva, nationella arrangemang. Finansministeriet ansåg det vara viktigt att ministeriets förslag innehåller en bedömning av den föreslagna förordningens ekonomiska och administrativa konsekvenser.

Ålands landskapsregering anser att man vid beredningen av förordningen bör sträva efter att finna lösningar som lämpar sig för varje form av fiske och att kostnaderna för kontrollsystemet bör stå i proportion till näringsens ekonomiska betydelse. Kontrollsystemet får inte heller påverka fiskerinäringsens existensvillkor. Även om det i förslaget ges möjlighet till sådana undantag från bestämmelserna i den gällande förordningen som i princip kan innebära fördelar för näringen finns det en stor risk för att det med stöd av

förordningen utfärdas rättsakter som inverkar negativt på det småskaliga åländska och finländska fisket utan att vare sig Åland eller Finland har möjlighet att påverka detta. Ålands landskapsregering betonar i detta sammanhang att Åland inte har någon egen representant i Europaparlamentet och att Åland har begränsade möjligheter att främja sina åsikter och önskemål i rådet.

Trafiksäkerhetsverket ansåg det vara viktigt att medlemsstaterna också framöver har möjlighet att påverka innehållet i de krav som ställs på övervakningsanordningar och att säkerställa att kontrollsystemets behov samordnas med säkerhetsföreskrifterna inom sjöfarten.

Livsmedelssäkerhetsenheten vid jord- och skogsbruksministeriet fäste uppmärksamhet vid att bestämmelser om den information som ska ges till konsumenter helst bör utfärdas i en enda rättsakt och inte i flera olika förordningar inom olika politikområden, såsom är fallet i dag. Den mest lämpliga rättsakten skulle vara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om information till konsumenterna.

Centralförbundet för fiskerihushållning framförde att de förslagna åtgärderna i fråga om kvoter och fiskeansträngningar strider mot artikel 43.3 i EUF-fördraget.

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Landsbygdsverket, Finlands Fiskodlarförbund rf och miljöministeriet hade inte i detta skede ännu lämnat något utlåtande om förslaget.

Förslaget till förordning har behandlats i sektionen för fiske (EU17-sektionen) den 21 mars 2013.

6.2 Behandling i Europeiska unionen

Förslaget lades fram för rådets arbetsgrupp för fiske den 1 februari 2013. Den fortsatta behandlingen inleddes tidigast i mars 2013.

Som rapportör för förslaget i Europaparlamentets fiskeriutskott har utsetts Isabelle Thomas (Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European Parliament) och som skuggrapportör Nils Torvalds (Alliance of Liberals and Democrats for Europe - ALDE). Avsikten är att kommittén ska rösta om förslaget den 3 oktober 2013. Omröstning i parlamentets ple-

narsammanträde planeras den 19 november 2013.

7 Statsrådets ståndpunkt

I rådets förordning (EG) nr 1224/2009 bör det göras de anpassningar som Lissabonfördraget förutsätter. Nödvändiga ändringar förädlades av övergången till det ordinarie lagstiftningsförfarandet och av indelningen i bemyndiganden att anta delegerade akter och bemyndiganden att anta genomförandeakter.

I den gällande förordningen, som omfattar 124 artiklar, finns flera bestämmelser om bemyndigande där kommissionen ges rätt att anta detaljerade bestämmelser. I många fall har räckvidden av dessa bestämmelser inte preciserats i tillräcklig omfattning. Anpassningen av förordningen till artiklarna 290 och 291 i EUF-förordningen försvåras ytterligare av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 som antogs 2011 med stöd av de gällande bestämmelserna om bemyndigande. I genomförandeförordningen ingår bestämmelser om flera frågor som bl.a. gäller individens rättigheter och skyldigheter och myndighetens befogenheter. I sitt förslag har kommissionen inte i nämnvärd mån lyft upp sådana bestämmelser till samma författningsnivå som rådets och parlamentets förordningar. Reformen av kontrollbestämmelserna inom den gemensamma fiskeripolitiken inleddes i unionen redan före år 2009, och i reformens nuvarande skede kan det vara ytterst svårt att ändra författningsnivån. Om ändringar av författningsnivån får understöd hos medlemsstaterna stöder statsrådet dessa strävanden.

Vid behandlingen av kommissionens förslag till grundförordning för den gemensamma fiskeripolitiken har statsrådets linje varit att systemet för antagande av rättsakter som gäller den gemensamma fiskeripolitiken ska vara sådant att det även ges möjlighet till snabba åtgärder om exempelvis förändringar i fiskeresurserna kräver det. Inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet är det inte alltid möjligt att tillräckligt snabbt reagera på förändringar. På denna grund har Finland i princip ställt sig positivt till möjligheten att delegera lagstiftningsbefogenheter till kommissionen, under förutsättning att de fö-

reskrivna villkoren för delegering uppfylls och att delegeringen är ändamålsenlig i varje given situation. Befogenheterna får inte gälla de väsentliga delarna av ett område och befogenhetsdelegeringens mål, innehåll, omfattning och varaktighet ska uttryckligen fastställas med den noggrannhet som behövs i varje enskilt fall. I rättsakten ska det också nämnas att delegeringen av lagstiftningsbefogenheter kan återkallas och det ska anges vilka konsekvenserna är i det fall att rådet och parlamentet gör invändningar.

Förslaget till förordning omfattar adekvata bestämmelser om möjligheten att återkalla en delegerad lagstiftningsbefogenhet och om rådets och parlamentets påverkningsmöjligheter. Det föreslås att befogenheten att anta delegerade akter ska tilldelas på obegränsad tid. Medlemsstaterna, bland dem Finland, har i regel förhållit sig reserverat till sådana bemyndiganden. Vid den fortsatta beredningen bör man sträva efter att befogenheten att anta delegerade akter begränsas till en viss tid.

Förslaget omfattar bestämmelser där kommissionen tilldelas befogenhet att verkställa genomförandeåtgärder självständigt utan någon kontroll från medlemsstaternas sida. Dessa genomförandeåtgärder motsvarar i stort sett de åtgärder som kommissionen redan nu enligt den gällande förordningen bemyndigas att verkställa. Av justitieministeriets utlåtande framgår det att bemyndiganden av detta slag är juridiskt möjliga också efter Lissabonfördraget och utfärdandet av kommittéförfarandeförordningen (EU) nr 182/2011. De bemyndiganden som det nu handlar om avser i huvudsak beslutsfattandet i fråga om enskilda beslut. Besluten är av sådant slag att de kan betraktas som genomförandeåtgärder. Statsrådet understöder åtgärder som garanterar goda påverkningsmöjligheter för medlemsstaterna också i fråga om genomförandeåtgärder i alla sådana fall där detta är ändamålsenligt med tanke på den fråga som genomförandet gäller. Statsrådet vill emellertid höra de övriga medlemsstaternas ståndpunkter i fråga om de befogenheter

som föreslås för kommissionen innan det lägger fram sin slutliga ståndpunkt.

De delegeringsbefogenheter som ingår i förslaget är inte till alla delar tillräckligt tydligt formulerade och detaljerade. Detta kan eventuellt bero på att kommissionen har försökt beakta de bestämmelser som redan ingår i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 och dessutom försökt skapa förutsättningar för utfärdandet av nya rättsakter. Befogenheterna behöver preciseras.

I samband med bedömningen av varje enskild artikel kommer statsrådet i fråga om de bemyndiganden som gäller delegeringsbestämmelser att särskilt ta fasta på huruvida det rör sig om ett bemyndigande att ändra en grundläggande bestämmelse genom att komplettera dess omfattning eller om det rör sig om en väsentlig bestämmelse. I det senare fallet är det inte möjligt att tilldela delegeringsbefogenheter. I fråga om delegeringsbestämmelser ska det dessutom röra sig om antagande av en rättsligt bindande rättsakt med allmän räckvidd. När det gäller förfarandebestämmelserna strävar man efter att medlemsstaterna ska ges så goda påverkningsmöjligheter som möjligt. Om det rör sig om ett förfarande som säkerställer en enhetlig tillämpning av en grundläggande bestämmelse bör bemyndigandet gälla antagandet av en genomförandebestämmelse. I det fallet ska genomförandebestämmelsen antas inom ramen granskningsförfarandet så att medlemsstaterna har tillräckliga möjligheter att påverka beslutet.

Vid den fortsatta beredningen bör man sträva efter att utforma texten i rättsakten så att de grunder som kommissionen använt vid indelningen av kommissionens befogenheter till att gälla delegerade akter och genomförandeakter klargörs. Vid bedömningen av de enskilda artiklarna strävar man också efter att bedöma ändamålsenligheten med befogenheterna och de ekonomiska konsekvenserna av de rättsakter som eventuellt kommer att antas med stöd av befogenheterna.